

Syv og fyrgetyvende Møde.

Lørdag den 21de Marts 1885 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det er uden Tvivl ærede Medlemmer bekendt, at Hans Majestæt Kon-

gen i Formiddag Kl. 11 paa Amalienborg Palais har modtaget Landsthingets Deputation, der overbragte vor Adresse samtidig med, at Deputationen fra Folkethinget med dets Adresse modtoges. Af det Svar, som det behagede Hans Majestæt Kongen at give, modtog hver af Formændene af Conseilspresidenten, som havde overværet Audientsen, en Afskrift, og jeg skal nu have den Ære at gjøre Thinget bekendt med Hans Majestæt Kongens Svar.

De kongelige Ord lyde som følger:

„Med dyb Sorg have Vi set, at den Opfordring, Vi ved Samlingens Begyndelse rettede til Rigsdagen om endrægtig at arbejde paa Alt, hvad der kan tjene til at fremme Landets og Folkets aandelige og materielle Vel, ikke er bleven fulgt.

Intet Lovarbejde af Betydning er hidtil tilsendt, og Intet er udrettet til at sikre Landets Selvstaendighed ved hensigtsmaessige Foranstaltninger til dets Forsvar, fordi Folkethinget har nægtet sin Medvirning til Fremme af denne Fædrelandets vigtigste Sag.

Vi anse det for en Ulykke, dersom Rigsdagens tvende Afdelinger ikke komme overens om en Finantslov for det snart begyndende nye Finantsaar; men Vort Ministerium er ikke nogen gyldig Hindring for, at de tvende Thing indbyrdes komme til den nødvendige Overenskomst om Finantsloven.

Vi kunne ikke uden at opgive den Kongen tilkommende forfatningsmaessige Stilling lade Os sætte det Vilkaar for en Finantslovs Vedtagelse af Rigsdagen, at Vi skulle affædige Vort Ministerium.

Alvorlig og indtrængende maa Vi derfor lægge Rigsdagen paa Hjerte ved gjensidig Hensyntagen og Smødekommen at tilveiebringe de fornødne Overenskomster mellem Thingene, for at en regelmæssig Finantslov kan komme i Stand, og Vi tvivle ikke om, at dette maa kunne lykkes, naar alvorlig Villie dertil er til Stede hos begge Parter, og den Tid, som endnu staar tilbage, benyttes paa rette Maade.

Vi haabe, at Veien derved vil blive banet til videregaaende Overenskomster og frugtbart Samarbejde mellem Lovgivningsmagtens Faktorer.

Vi bede Dem bringe Rigsdagen vor Kongelige Hilsen.

Folkethinget maa være forvisset om, at Vor Kjærlighed til og Trostaa imod Grundloven ikke er mindre end Folkethingets, og at det fremdeles er Vor faste Villie at have den grundlovmæssige Frihed og Magtfordeling.

Landsthinget takke Vi for den Beredvillighed til at søge Overenskomst, som det allerede i Gjerning har viist ved dets Behandling af Finantslovsforslaget, saavel som for det Tilfagn; det har givet Os, om altid og uden Frygt og Bakken at ville stræbe at bevare Kongens Ret og Folkets Frihed indenfor de ved Grundloven dragne Grændser“.